

[Vesterager.]

De andre smaa Ændringer skal jeg ikke opholde mig ved. Der er dog en enkelt Ting, som den højtærede Undervisningsminister er gaaet med til i Landstinget, og som jeg er lidt betænkelig ved, det er Ændringen i § 4, Stykke 2, med Hensyn til Censorer. Jeg synes her bedre om den Affattelse, Folketinget havde givet Lovforslaget. Jeg har ikke noget imod, at man stiller Seminarierne saa frit som muligt, at man gør det saa let som muligt for dem at faa afholdt disse Prøver, men der kan komme til at foreligge Forhold, enkelte Tilfælde, hvor man overfor baade Statsseminarierne og Privatseminarierne, synes jeg, burde kunne sende en Mand til at censurere ogsaa ved Optagelsesprøven. Det har Ministeren nu imidlertid fraveget, og jeg skal ikke gøre mange Ophævelser derover, men vilde dog have foretrukket, at man var blevet staaende ved de store Indrømmelser, vi har gjort fra Folketingets Side. Efter hele den Stilling, Privatseminarierne har faaet, efter at de har faaet deres Tilskud fastlagt og paa alle Maader har faaet saa store Begunstigelser, kan jeg ikke sige andet end, at jeg synes, det havde været fuldt retfærdigt, om Ministeriet ogsaa havde faaet en Ret til i paakommende Tilfælde at sende en Censor til se paa, hvorledes Optagelserne der foregik, hvorledes Optagelsesprøven blev afholdt.

Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til endelig Vedtagelse i dette høje Ting. Jeg vil haabe, at det nu maa lykkes Seminariefolkene at føre dette Forslag ud i Livet paa en god Maade, saa det bliver til Gavn for de vordende Lærere, der skal ud og arbejde i hele den danske Folkeskole, baade paa Land og i By. At man nu ogsaa fra Venstres Side kan stemme for Forslaget, hilser jeg med Glæde. Det var jo et kedeligt Stempel, Forslaget fik i sin Tid fra dette Partis Side, at det var en særdeles slet Lov, og det glæder mig derfor, at denne lille Ændring har kunnet udrette saa meget, at det nu er blevet til en Lov, der er til at antage, til at anbefale, til at gaa ind for og føre ud i Livet. Jeg tror nu, dette afhænger nok saa meget af en psykologisk Indstilling hos de ærede Medlemmer som af selve Realitetsforandringerne i Lovforslaget.

Formanden: Da hele Udvalget har indstillet Lovforslaget til Vedtagelse, vil jeg anmode om, at man ikke nu begynder paa en Gennemgang af Lovforslagets enkelte Paragraffer.

A. M. Hansen: Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, men vil dog gerne have Lov til ogsaa at udtale mit Partis Tilslutning til dets Gennemførelse med de Ændringer, som er vedtaget i det andet høje Ting.

Den væsentligste Ændring vedrører jo som allerede nævnt Optagelsesprøven, idet man her er vendt tilbage til det bestaaende, derved at man lovfæster det ministerielle Cirkulære af 7. Marts 1928. Naar det hævdes, at dette betyder en Formindskelse af Kravene og derigennem en lettere Adgang til Seminarierne, maa jeg bestride Rigtigheden deraf, og jeg kan i saa Henseende støtte mig til en saadan Autoritet som Seminarieforsstander Vinther i Silkeborg, der i sin ofte omtalte Pjece siger: Den nuværende Optagelsesprøve — altsaa den, der vil blive Lov, naar dette Forslag er vedtaget — er nu ellers saa fyldig, at den, naar undtages Sprog og Fysik, godt kan svare til Realeksamen. Jeg fremfører ikke dette for at fremkalde Strid om det Forslag, som der nu er opnaaet Enighed om, men jeg maa have Lov til at understrege, at den Paastand, som er fremsat i Venstres Blade, at det i Folketinget vedtagne Forslag vilde hindre ubemidlede i at gaa Lærervejen, kun har været en Agitationsfrase, som ikke har noget med de faktiske Forhold at gøre, hvilket da ogsaa bevises derved, at Venstre nu har givet sin Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, der opretholder den 4-aarige Seminarietid, der opretholder Fagene i det Omfang, hvorom der var truffet Bestemmelse ved Lovforslagets Vedtagelse her i Folketinget, der opretholder en Optagelsesprøve, der vil kræve lige saa lang Forberedelsestid, som den her i Tinget tidligere vedtagne Optagelsesprøve vilde have krævet.

Jeg hilser imidlertid med Glæde, at Venstre er gaaet med til Gennemførelsen af dette Lovforslag. Jeg tror, det har stor Betydning, at netop Forslag af den Art kan samle hele Rigsdagen i Enighed. Det bedste ved dette Lovforslag er efter min Mening, at det giver mere Tid og giver Plads for friere Undervisningsformer, og at det giver Seminarierne større Medbestemmelsesret ved Tilrettelægningsen af Stoffet, af Undervisningen og af Eksamen, end de hidtil har haft. Derved betinger det efter min Mening en mere tidssvarende Læreruddannelse. Derfor vil jeg gerne slutte med at udtale det Haab, at der indenfor denne Lovs Rammer vil kunne være Betingelser for en god og tidssvarende Læreruddannelse, der kan bringe det saa haardt tiltrængte Fremskridt for vor Folkeskoleundervisning.